

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยออกแบบสอบถามครูสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนตน ๓๐ คน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนตนสายสามัญอีก ๓๕๐ คน จากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์รวม ๘ โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามครูกว่า ๒๗ ชุด คิดเป็นรอยละ ๙๐.๐๐ ได้รับแบบสอบถามจากนักเรียนครบ ๓๕๐ ชุด แต่ใช้ได้เพียง ๓๓๗ ชุด คิดเป็นรอยละ ๙๔.๙๔ ผู้วิจัยได้แยกการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามครู อีกส่วนหนึ่งเป็นการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนตน

ก. ลักษณะตัวอย่างประชากรที่เป็นครู (รายละเอียดของตารางดูจากภาคผนวก)

ครูที่ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๗ คน เป็นครูโรงเรียนรัฐบาล ๑๕ คน โรงเรียนราษฎร์ ๑๒ คน ครูชาย ๘ คน หญิง ๑๙ คน โสด ๑๕ คน สมรสแล้ว ๑๒ คน อายุเฉลี่ยระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ปี และ ๓๐ - ๓๕ ปี จำนวนเท่ากัน บุตร พ.ม. ๗ คน กศ.บ. ๖ คน ป.กศ.สูง ๕ คน ป.กศ.และ ค.บ.อย่างละ ๓ คน นอกนั้น บุตรคนเดียว

ประสบการณ์ในการสอนเฉลี่ยแล้วประมาณ ๑ - ๕ ปี เป็นส่วนใหญ่ จำนวนนักเรียนที่ทองสอนมีจำนวนตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒๐๐ คนขึ้นไป ครูที่ตอบแบบสอบถามนี้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และ ๒ และ ๓ เป็นจำนวนเท่ากัน

ครูส่วนใหญ่ รอยละ ๔๐.๗๔ ชอบสอนวิชาประวัติศาสตร์สากลเป็นอันดับ ๑ รองลงมาคือวิชาภูมิศาสตร์ ส่วนวิชาที่ไม่ชอบสอนคือ หน้าที่พลเมืองกับศิลธรรม วิชาอื่นที่ทองสอนนอกเหนือจากสังคมศึกษา คือภาษาไทย รอยละ ๓๗.๐๓ รองลงมาคือภาษา

อังกฤษ ร้อยละ 29.64 แคมเบรียละ 25.93 ไม่ห้องสอนวิชาอื่นเลย

โดยเฉลี่ยแล้วครูสอนสัปดาห์ละ 16 - 20 ชั่วโมง และ 21 - 25 ชั่วโมง
ครูส่วนใหญ่คือช่วยครูบุคลากรทางการเรียน และช่วยงานทาง ๆ ทุกค้าน รวมทั้งเป็น
หัวหน้าทางวิชาการ นอกเหนือไปจากการสอน

ช. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 74.74 แนะนำให้นักเรียนพิถีพิถิดตามเหตุการณ์
ความเคลื่อนไหวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เพื่อนำมาประกอบการเรียน
อยู่เสมอ

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 55.56 จัดทำป้ายประกาศ ป้ายนิเทศ เกี่ยวกับ
สังคมศึกษาและชีววิทยาการนานาภิภาค รองลงมาคือร้อยละ 48.14
ให้นักเรียนไปขอเอกสารจากสถานทูต และสำนักແດลงข่าวต่าง ๆ ร้อยละ 37.03
จัดให้มีป้ายกระถาง โต๊ะที่ หรืออภิปรายและร่วมรวมชาว ภาพขาว ภาพบุคคลสำคัญ ภาพ
สถานที่สำคัญ เพื่อเป็นกิจกรรมประกอบการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 66.66 แนะนำให้นักเรียนอ่านนิตยสาร วารสาร
และหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 59.26 แนะนำให้อ่านหนังสือชีวประวัติบุคคลสำคัญ ร้อยละ
37.03 แนะนำให้อ่านหนังสือเกี่ยวกับหลักวิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ เพื่อนำมา
ประกอบความรู้ทางวิชาสังคมศึกษา

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 77.78 พานักเรียนไปศึกษาอุกสานที่บ้าง
แห่งนาน ๆ ครั้ง ส่วนร้อยละ 22.22 ไม่เคยพานักเรียนไปศึกษาอุกสานที่เลย และ
ในการพาไปศึกษาอุกสานที่นั้น ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 62.97 ให้วัดผลโดยการเขียน
รายงานส่ง

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 70.36 พานักเรียนไปศึกษาอุกสานที่บัง
ห่องฟ้าจำลอง ส่วนร้อยละ 44.45 ให้นักเรียนไปร่วมพิธีในวัดสำคัญทางศาสนาที่วัด
การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ทางสังคมศึกษานั้น ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ
44.45 ไม่เคยเชิญวิทยากรมาเลย ครูร้อยละ 37.03 เชิญวิทยากรมาปีละครั้ง
ร้อยละ 18.52 เชิญมาเทอมละครั้ง

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 74.07 เห็นว่าการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและจำได้มากขึ้น ส่วนอีกร้อยละ 62.93 มีความเห็นว่า จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและตั้งใจเรียน.

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 88.90 เห็นว่าทางโรงเรียนมีห้องสมุดโรงเรียน และร้อยละ 33.33 เห็นว่าทางโรงเรียนจัดให้มีชุมชนลังกมศึกษา จะเป็นลิ้งส่งเสริมการเรียนวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียน

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 37.03 มีความเห็นว่า เมื่อครูจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในบทเรียนดี ร้อยละ 33.33 เห็นว่า ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 66.66 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการเกี่ยวกับวัสดุประสงค์และกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร cavity ทุกครั้ง รองลงมาคือร้อยละ 18.52 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมควบคบอยครั้ง ครูทุกคนที่ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่า เป็นการจำเป็นและทองกำหนดความมุ่งหมายและวัสดุประสงค์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดีขึ้นทุกครั้ง และครูร้อยละ 81.52 มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ควรจัดแยกเป็นวิชา ๆ ไป แต่ควรรวมในทุกวิชาสัมพันธ์กัน

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 44.45 ได้รับความสนับสนุนจากครูใหญ่ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรพอประมาณ ส่วนร้อยละ 33.33 ไม่ได้รับความสนับสนุน แต่ก็ไม่คิดถึงสถานการณ์จะทำ

ค. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 59.26 พยายามมีปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเลย ร้อยละ 14.82 มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครูจนเป็นผลเสียถึงการสอนในชั้นเรียน ร้อยละ 11.11 เห็นว่านักเรียนไม่สนใจกิจกรรมที่จัดขึ้น

อุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น ครูส่วนใหญ่คือร้อยละ 59.26 เห็นว่าໄດ້ແກກຮາດຄູປົກນີ້ໃນการຈັດທໍາ ຮອຍລະ 33.33 ມີອຸປະສົກໂຄເວຄາ ໄນພ້ອທີ່ຈັດທຳກິຈกรรมຕ່າງໆ ແລະເນື່ອມັບຜູ້ຫາຕ່າງໆ ເກົ່າວັນກາຮັດກິຈกรรมເສີມ ພັດສູງຕ່າງໆ ຄຽງສ່ວນໃຫຍ່ຄ່ອງຮອຍລະ 77.78 ຂອງຄວາມຊ້າຍເຫັນຈາກເພື່ອນຄຽງຕ່າງໆ ຮອຍລະ 37.03 ຂອງຄວາມຊ້າຍເຫັນຈາກອາຈາຍຢ່າງ

๑. ຂອງເສັນອແນະຂອງຄຽງ ເກົ່າວັນກາຮັດກິຈกรรมເສີມ ພັດສູງ

1. ຕອງການໄຫດໜ້າໂມງສອນຂອງຄຽງລົງບ້າງ ເພື່ອຈະໄຄມືເວລາຈັດກິຈกรรม ເສີມ ພັດສູງທີ່ຄືແລະນໍາສິນໃຈໃຫ້ແກນັກເຮືອນ

2. ໂຮງເຮືອນຕ່າງໆ ອວຣີ່ມໍ່ທອງສັງຄົມສຶກໝາເພື່ອໃຫ້ເກົ່າວັນກົມປາຣີ່ ຈັດ ກິຈกรรม ແລະເຮືອນວິຊາສັງຄົມສຶກໝາໄດ້ຄວຍ

3. ທາງໂຮງເຮືອນກວ່າຈັດໃໝ່ທອງໂສທທັນສຶກໝາທີ່ຄູກຕ້ອງການລັດນະນຳທີ່ມີເກົ່າວັນກົມປາຣີ່ ການນຶ່ງ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ໃນໂອກາສທີ່ສ່ມວຽກກິຈกรรมເສີມ ພັດສູງ

4. ຄວ່າມຈັດໃໝ່ທີ່ມີໂມງກິຈกรรม ອຍ່າງນອຍສັປດາຫລະ 1 ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອຈະໄດ້ເຊື່ອວິທາກຽມາໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກນັກເຮືອນ ອົງຈັດກິຈกรรมທີ່ເໝາະສົມນີ້ໆ ໣ີ້ໆ

5. ຄຽງວຽກສອນໃນໜ້າວິຊາເຕີຍກັນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນການສອນອຍ່າງລະເອີຍ ຄຽງວຽກສອນສັງຄົມສຶກໝາແພັນໃໝ່ ອົງສອນສັງຄົມສຶກໝາຈົງ ແລະ ເຊັ່ນ ສອນປະວັດທິກາສົກກົດຈຳເປັນທອງໃຫ້ຮູ້ລັດນະກູມສຶກໝາສົກ ວັນທະນາ ສັງຄົມ ຂອງປະເທດນັ້ນ ຖ້າ ຄົວຍ ອົງໄມ້ແກກວິຊາຕ່າງໆ ແລະວາງແພັນກິຈกรรมເສີມ ພັດສູງ ເປີດໂອກາສໃຫ້ແກນັກເຮືອນ ຢູ່ຈັດໂຄຍຄຽງເປັນຜູ້ແນະນຳແລະຮ່ວມພິຈາລະນາ

6. ນັກເຮືອນໄມ້ຄ່ອຍເຫັນປະໂບນຂອງການເຮືອນວິຊາສັງຄົມສຶກໝາ ຈຶ່ງໄມ້ຄ່ອຍສິນໃຈເຮືອນ ຄຽງວຽກສຶກໝາຮູ້ສັງຄົມສຶກໝາກວ່າຄຽງວຽກສອນວິຊາອື່ນ ທາງໂຮງເຮືອນຈຶ່ງກວ່າໄຫ້ຄວາມສັບສົນໜູນໜ້າວິຊານີ້ບ້າງ ໂດຍການຊ່າຍຈັດຄູປົກນີ້ຕ່າງໆ ໃຫ້ກວາມສະຄວກແກ່ຄຽງໃນກິຈกรรมເສີມ ທັງໃນຄານການເຈັນ ເວລາ ສຖານທີ່ ແລະຊ້າຍທຳກວາມເຂົາໃຈກັນຜູ້ປົກກອງໃຫ້ເຫັນຄູມຄາຂອງກິຈกรรมທີ່ທາງໂຮງເຮືອນຫຼືທາງຊຸມນຸ່ມສັງຄົມສຶກໝາຈັດບ້າງ ເຊັ່ນອຸນຸງາຖໃຫ້ແກນັກເຮືອນໄປສຶກໝານອົກສຖານທີ່ ອົງມາຮ່ວມກິຈกรรมພິເສດຂອງໂຮງເຮືອນທີ່ຈັດອົກເໜືອເວລາເຮືອນນັ້ນ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา กับผลสำเร็จ
ในการเรียนวิชาสังคมศึกษา เสนอควยการทางศาสตร์สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ ระหว่าง
คะแนนกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา กับคะแนนสอบใบอนุภาควิชาสังคมศึกษา
และทดสอบความมั่นยำสำคัญของค่า r โดยใช้ตารางที่ 25 หน้า 201 หนังสือ

Statistics in Psychology and Education ของ Henry E. Garrett¹
ได้ผลดังตารางที่ 1 (รายละเอียดการคำนวน และตาราง ดูจากภาคผนวก)

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคม
ศึกษากับผลการเรียนวิชาสังคมศึกษา

นักเรียน	N	d.f. (n - 2)	r
โรงเรียนรัฐบาล	167	165	0.680*
โรงเรียนราษฎร์	170	168	0.755*
รวมหมู่โรงเรียน	337	335	0.728*
นักเรียนชาย	161	159	0.797*
นักเรียนหญิง	176	174	0.644*

* p < .05

¹Henry E. Garrett and R.S. Woodworth, Statistics in Psychology and Education (New York : Longman, Green Co., 1960), p.201.

จากตารางจะเห็นว่า ค่า r ทุกค่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่อนข้างสูง
 จึงอาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาลังค์คอมศึกษาและผลการเรียนวิชาลังค์คอมศึกษา
 มีความสัมพันธ์กับค่อนข้างสูง กล่าวคือ ถ้านักเรียนสนใจรวมกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่
 ระดับที่ไหนโอกาสเปลี่ยน ผลการเรียนวิชาลังค์คอมศึกษาก็จะอยู่ในระดับเดียวกัน แต่จะมี
 บางบางส่วนที่ไม่เป็นไปดังกล่าว ทางโรงเรียนต่าง ๆ จึงควรให้ความสนใจจัดกิจกรรม
 เสริมหลักสูตรที่มีคุณค่า มีประโยชน์ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ในวิชาลังค์คอมศึกษาอย่าง
 กว้างขวางกว่าที่จะเรียนไปตามกำหนดการเพียงอย่างเดียว